

fektive tekniske foranstaltninger. Det er således ikke tilstrækkeligt at beskytte visse foranstaltninger, fx dem der opfylder kravene til en given standard. Formuleringen af ophavsretslovens §§ 75 c og 75 d kan derfor ikke bruges til at påvirke udviklingen i retning af en standardisering af tekniske foranstaltninger.

Teknologirådets anbefaling skal ses i lyset af info-sec-direktivets betragtning nr. 54, der opfordrer til at fremme de forskellige systemers kompatibilitet og interoperabilitet, herunder særligt på globalt plan. Det betyder, det er overladt til markedets aktører at arbejde for en global standardisering af tekniske foranstaltninger.

Det spørgsmål, som arbejdsgruppen under Teknologirådet har stillet, om der skal stilles visse krav til de tekniske foranstaltninger, som anvendes af offentlige informationsudbydere, kan ikke besvares ved en revision af ophavsretsloven. Ophavsretsloven regulerer ikke, hvilke krav der skal stilles til offentlige informationsudbydere. Kulturministeriet og Videnskabsministeriet har iværksat et samarbejde på området.

Den rapport, som Kommissionen skulle fremlægge i december 2004 om bl.a. reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger, er endnu ikke kommet. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt med sikkerhed at sige noget om de europæiske erfaringer med reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger.

Kulturministeriet finder på den baggrund, at der ikke på nuværende tidspunkt er anledning til at ændre reglerne om tekniske foranstaltninger m.v. Det foreslås at ophæve revisionsbestemmelsen herom.

Kulturministeriet og Videnskabsministeriet vil vurdere om der er anledning til at arbejde for at ændre reglerne om tekniske foranstaltninger, når Kommissionens ventede rapport foreligger, dog senest til efteråret 2007. Der vil i den forbindelse særligt blive set nærmere på, om markedet har udviklet interoperable løsninger, eller om indhold i stigende grad bindes til bestemt udstyr, afspilningsapparater eller lignende til skade for brugerne af ophavsretlige værker. Der vil samtidig blive set nærmere på, hvorvidt brugerne stilles dårligere i forbindelse med online-køb af indhold med tekniske foranstaltninger, end de traditionelt har været i forbindelse med bl.a. køb af cd'ere i fysiske forretninger.

Der henvises til lovforslagets nr. 4:

3. Revision af blankbåndsortningen

3.1. Den gældende ordning

Efter ophavsretslovens § 2, stk. 1, har ophavsmanden en eret til at råde over sit værk ved at fremstille eksemplarer af det.

I lovens kap. 2 er der imidlertid gjort visse indskrænkninger i eneretten. Efter § 12, stk. 1, er det således tilladt for en person at fremstille eller lade fremstille enkelte eksemplarer af et offentliggjort værk til sin private brug. Det betyder, at eksemplarerne må benyttes af fremstilleren selv og af andre, som fremstilleren har personlige bånd til, fx familie og venner. Det følger af § 12, stk. 2, nr. 5, at adgangen til digital kopiering (fx kopiering af en musik-cd til en blank cd ved hjælp af en brænder) er mere begrænset, idet digital kopiering alene må ske til personlig brug for fremstilleren eller dennes husstand. Herved forstås, at de fremstillede eksemplarer ikke må spredes uden for husstandssfæren, ligesom der ikke må ske videresendelse til venner og bekendte via e-mail og lign. Desuden følger det af § 12, stk. 3, at digital kopiering ikke må ske på grundlag af lånte eller lejede eksemplarer. Efter § 11, stk. 3, må kopiering til privat og personlig brug kun ske på grundlag af et lovligt forlæg.

For at kompensere for lovlig privatkopiering blev der pr. 1. januar 1993 indført en vederlagsordning til rettighedshaverne i form af et blankbåndsvederlag. Sigtet med ordningen var og er at give rettighedshaverne en kompensation for lovlig kopiering af værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lignende.

Ordningen indebærer, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale et vederlag til rettighedshaverne. På nuværende tidspunkt er 8.000-9.000 virksomheder omfattet af ordningen. Virksomhederne skal foretage tilmeldinger, afmeldinger og løbende indberetninger til Copy-Dan Båndkopi, som administrerer ordningen. Reglerne fremgår af ophavsretslovens §§ 39-46 og af bekendtgørelse nr. 1010 af 9. december 2003 om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven.

Vederlagsordningen omfatter lyd- og videobånd m.v., som kan anvendes til kopiering til privat/personlig brug. Ordningen omfatter både blanke analoge optagemedier som kassettebånd og videobånd og blanke digitale optagemedier som cd'er, dvd'er, digitale hukommelseskort m.v. Ordningen omfatter ikke indbyggede lagringsmedier (hardware).